

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 28 juni 2022 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien(Mål C-278/20) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Medlemsstaternas ansvar för skada som enskilda vållats genom överträdelse av unionsrätten – Den nationella lagstiftarens överträdelse av unionsrätten – En medlemsstats överträdelse av konstitutionen som kan tillskrivas den nationella lagstiftaren – Principerna om likvärdighet och effektivitet)

(2022/C 398/10)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz, I. Martínez del Peral och P. Van Nuffel, samtliga i egenskap av ombud)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz, S. Centeno Huerta, A. Gavela Llopis och J. Rodríguez de la Rúa Puig, samtliga i egenskap av ombud)

Domslut

1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt effektivitetsprincipen genom att anta och bibehålla artikel 32.3–32.6 och artikel 34.1 andra stycket i Ley 40/2015 de Régimen Jurídico del Sector Público (lag 40/2015 om rättslig reglering av den offentliga sektorn) av den 1 oktober 2015 samt artikel 67.1 tredje stycket i Ley 39/2015 del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas (lag 39/2015 om det allmänna förvaltningsrättsliga förfarandet), av den 1 oktober 2015, i den mån det i dessa bestämmelser föreskrivs att rätten till ersättning för skador som den spanska lagstiftaren har orsakat enskilda på grund av ett åsidosättande av unionsrätten är underställd följande villkor:

- Det ska finnas ett avgörande från EU-domstolen i vilket den tillämpade lagregeln förklaras oförenlig med unionsrätten.
- Den skadelidande ska, inför vilken instans som helst, ha fått ett slutligt avslagsbeslut i en talan mot den förvaltningsrättsliga akt som orsakat skadan, utan att det föreskrivs något undantag för de fall då skadan är en direkt följd av en handling eller underlåtenhet från lagstiftarens sida, som strider mot unionsrätten, och det inte finns någon förvaltningsrättslig akt mot vilken talan kan väckas.
- Det uppställs en preskriptionstid på ett år räknat från offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning av det beslut i vilket EU-domstolen förklarar en lagregel oförenlig med unionsrätten, utan att täcka in de fall där det inte föreligger något sådant beslut.
- Ersättning kan endast utgå för skador som uppkommit inom fem år före dagen för detta offentliggörande, såvida inte annat föreskrivs i nämnda beslut.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska kommissionen och Konungariket Spanien ska bära sina respektive rättegångskostnader.

(¹) EUT C 271, 17.8.2020

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 1 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Pharol, SGPS, SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-67/22) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Artiklarna 63 och 65 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Inkomstskatt för juridiska personer – Utdelning som uppburits från ett bolag etablerat i det mottagande bolagets medlemsstat – Utdelning som uppburits från ett bolag etablerat i ett tredjeland – Nationell lagstiftning för undvikande av dubbelbeskattning – Skillnad i behandling – Restriktion – Motivering – Effektiv skattekontroll – Ingen avtalad förpliktelse att lämna skatteinformation)

(2022/C 398/11)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pharol, SGPS, SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Avgörande

Artiklarna 63 och 65 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning för undvikande av ekonomisk dubbelbeskattning av utdelning enligt vilken ett bolag med hemvist i den berörda medlemsstaten från sin skattepliktiga inkomst får dra av utdelning från ett annat bolag med hemvist i samma stat men inte får dra av utdelning från ett bolag i ett tredjeland, med motiveringen av det sistnämnda saknar anknytning till beskattningsmedlemsstaten genom en avtalad förpliktelse att lämna skatteinformation, när detta avdrag är villkorat av att det utdelande bolaget beskattas i detta tredjeland och att det, till följd av att det landet inte har någon avtalad förpliktelse att lämna skatteinformation, är omöjligt att få sådana upplysningar från det landet. En medlemsstat är inte skyldig att ge den skattskyldige möjligheten att själv styrka att de nödvändiga villkoren för att ha rätt till avdraget är uppfyllda när medlemsstaten, i avsaknad av en sådan avtalad förpliktelse, inte kan kontrollera om de uppgifter som lagts fram är korrekta.

(¹) Datum för ingivande: 2.2.2022
